

Den han ej anslag afstana;
Pehr han ossa förfod sin sak,

och fastnade — i trottts makt;
Men ett förwar förkäftigt fref,
Wefatt anskädd af Wollan,
John för sin handel stundom blif

Så mycket flöte — fastan stien,
Men bar en själ inom sin sam
Zill troppen fante något liden,
Pehr war den yngre broders namn

af hufwa "Silfwer Jan den andra."
Så den förnätt att Zitel ge, —
Den handeln fan wäl ingen flandra?
John förte hufgods, — ferra tre!

Man ännu hört har höstet sin flamma,
Så att ej någon mera fräd,

af dem som borde tan i flamma,
John oblygt flöt och gjorde gäd

War föga war på sista dagen,
Så att när till Constans det led,
Men det god wäner war i magen;
Pehr afwen smälte andras ned,

"Swarerter ni an sällsamt ropet,"
Sant sade högt: "Ser ni jag har

och på sin ofuld återoppte,
John smälte ned hwar flutit war

på flämen uppges ganska ras,
Så flämen för att bantfittera.

GS 1684

W I S A

Om två Skälmar på en Marknad,

eller

Silfwer-John och Pappers-Pehr.

(Sjunges som: Malena salig Gumman min.)

SEDERHOLM,
Wenlundskas Boktryckeriet.

1827.

Säljes å 2 ft. Banco i Tryckeri-boden wid Lyfka Brunn.

Att sin flöda snart laga.
Sohn fördes medfall på ett Zorg,

Att uppa smala benen sitta.
Han än ett par Wlasögon fick,
När alla knopen kom till rätta,
Pehr det alls icke bättre gick

Då han stod fängslad inför Zagen.
Och fäst i peruken res;
En wacker dag tillfångatagen,
Sohn hur han swängde ändock blif,

Som Creditörerne borde laga.
Zu han stal bort det lilla qwar
Mot alla, som han fått bekraga,
Pehr ännu mera oblyg war,

Och hvarje tjuv han gret af sorg,
För Chesen, — som fick sådan aga.

Pehr åfwen ställdes genast fast
Utmed en påle — stackars liten:
Han höll i högra hand en qwast,
Och i den andra noll-krediten.

Den andra med på frilla laga.
Den ena uti Giffwerbon,
På hwar sitt sätt har lärt bekraga,
Sne såsom han och broder Sohn

Att wisar, hwar i stod att låsa:
Kom hit som felporretare;
Med Wlasögon och spettig näsa,
En allmänt erkänd Fojare,

